

N:o 125.

Af Herr **P. Engman**: Angående ändring i Kongl. kungörelsen den 22 Juni 1871 om lönetyllskott af allmänna medel åt lärare vid folkskolor och småskolor.

Sedan Kongl. Maj:t uti nådig proposition till sistlidet års lagtima Riksdag föreslagit, att den så kallade personliga skyddsafgiften skulle ingå till statsverket, och att derefter ett lönetyllskott till folk- och småskolelärares aflöning skulle af statsverket till församlingarne utgå, så har samma Riksdag denna Kongl. Maj:ts nådiga framställning bifallit och uti Stats-Utskottets utlåtande N:o 76 beviljat 1,100,000 R:dr R:mt att å riksstatens åttonde hufvudtitel uppföras såsom förslagsanslag under gemensam benämning «Lönetyllskott åt lärare vid folkskolor och småskolor», och uti underdånig skrifvelse, N:o 78, af den 19 Maj 1871 bland annat anhallit: «det Kongl. Maj:t behagade meddela och kungöra de vidare föreskrifter, som i följd af detta beslut kunna finnas af behofvet påkallade». Kongl. Maj:t har ock derom utfärdat nådig kungörelse af den 22 Juni 1871, hvaruti bland annat föreskrifves: «Att de skoldistrikten tillkommande statsanslag må på requisition, som af vederbörande skolråd bör för hvarje år göras sednast innan December månads utgång, af Våre befallningshafvande utbetalas, sedan af skolrådet blifvit styrkt och af folkskoleinspektör vitsordadt, att de för statsbidragens erhållande stadgade vilkor blifvit fullgjorda». Dessa vilkor äro bland andra att styrkas bör det undervisning fortgått minst åtta månader om året. Om man sammanställer detta med föreskriften om att requisition skall för hvarje år göras sednast inom December månads utgång, så framgår deraf tydligt, efter mitt sätt att se, det något skoldistrikt icke har att bekomma något statsanslag till sina skollärares aflöning förr än året efter det visadt blifvit, att skolorna varit i gång minst åtta månader nästföregående året, och detta ehuru skyddsafgiften inbetalas vid uppöbdsstämorna under vanliga förhållanden i Mars månad året förr än medlen kunna utfås till bidrag af skollärares aflöning. Dertill synes mig komma, att ehuru skyddsafgiften för förra året, 1871, upptagas vid uppöbdsstämorna innevarande år och levereras till Riksgälds-kontoret, skoldistriktet skola komma att under innevarande år sakna allt statsbidrag till sina skollärares aflöning, då densamma ej får utgå förr än styrkt blifvit att skolan fortgått

minst åtta månader, något som är en omöjlighet förrän vid årets slut, och ehuru man vet att herrar kronofogdar redovisa uppbördsmedlen till ränterierna sednast den 1 Maj hvarje år. Skoldistriktet skulle således icke allenast komma att förskjuta hela skollärelönen för innevarande år, utan ock hvarje år derefter ligga i förskott med lärarnes aflöning, under det många millioner ligga uti ränterierna och statens öfriga penningeverk räntelösa, som jag vågar tro till ingens fromma. För att vinna högt påkallad rättelse uti detta missförhållande, vågar jag derföre vördsamt föreslå:

att Riksdagen uti underdånig skrifvelse anhåller, det Kongl. Maj:t täcktes vidtaga den ändring uti Kongl. kungörelsen af den 22 Juni 1871 angående lönetillskott af allmänna medel åt lärare vid folk- och småskolor, att halfva bidraget af staten utbetalas i Juli och andra hälften i Januari, sedan requisitionen skett en månad förut och styrkt blifvit, det skola fortgått dels fyra, dels åtta månader, samt att medlen må få uppbäras från landtränterierna; äfvensom att denna förändring må vidtaga från och med innevarande år.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1872.

P. Engman,
från Wester-Norrlands län.

N:o 126.

Af Herr Sven Håkanson: Angående ändring i lagens bestämmelser rörande vägunderhållsskyldighetens utgörande.

Vid 1871 års lagtima riksmöte väcktes hos Riksdagens Andra Kammare af min närmaste företrädare, Anders Svensson, motion om ändring i lagens bestämmelser rörande vägunderhållningsskyldighetens utgörande, hvilken, under N:o 30 i motionsförteckningen omnämnda, till Lag-Utskottet hänvista motion dock beklagligen icke lyckades blifva föremål ens för Lag-Utskottets behandling, mindre för någon ompröfning eller beslut hos Riksdagens Kamrar.